

КРАТКА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ПРОДУКТА

IMODIUM®

ИМОДИУМ

1. ТЪРГОВСКО НАИМЕНОВАНИЕ

IMODIUM®

ИМОДИУМ

МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

Приложение към
разрешение за употреба № Н-15612/22-06.06

699/20. од. *Мария*

2. КОЛИЧЕСТВЕН И КАЧЕСТВЕН СЪСТАВ

Една капсула съдържа 2 mg лоперамид хидрохлорид (loperamide hydrochloride).

3. ЛЕКАРСТВЕНА ФОРМА

Капсули.

Капсулите са пълни с бял прах (size 4) и представляват тъмно-сиво тяло със зелена капачка.

4. КЛИНИЧНИ ДАННИ

4.1. ПОКАЗАНИЯ

ИМОДИУМ се предписва за симптоматичен контрол на остра и хронична диария. При пациенти с илеостомия ИМОДИУМ може да се прилага за намаляване броя на изхожданията и количеството на изпражненията и за втвърдяване на консистенцията им.

4.2 ДОЗИРОВКА И НАЧИН НА ПРИЛОЖЕНИЕ

Възрастни и деца на 5-годишна възраст и по-големи:

- Остра диария: началната доза е 2 капсули (4 mg) за възрастни и 1 капсула (2 mg) за деца; лечението продължава с приемането на 1 капсула (2 mg) след всяко разводнено изпражнение.
- Хронична диария: началната доза е 2 капсули (4 mg) дневно за възрастни и 1 капсула (2 mg) дневно за деца; тази начална доза може да бъде променена с цел постигане на 1-2 оформени изпражнения на ден, което обикновено се постига с поддържаща доза 1-6 (2-12 mg) капсули дневно.
- Максималната доза при остра и хронична диария е 8 капсули (16 mg) за възрастни; при деца дозата трябва да бъде съобразена с телесна маса (3 капсули / 20 kg).

Пациенти в напреднала възраст:

Не е необходимо коригиране на дозата за пациенти в напреднала възраст.

Бъбречно увреждане:

Не е необходимо коригиране на дозата за пациенти с бъбречно увреждане.

Чернодробно увреждане:

Въпреки че няма фармакокинетични данни за пациенти с чернодробно увреждане, ИМОДИУМ трябва да се използва с внимание при такива пациенти, поради редуцирания метаболизъм на първо преминаване (вж раздел 4.4. "Специални предупреждения и специални предпазни мерки при употреба").

4.3. ПРОТИВОПОКАЗАНИЯ

- ◆ ИМОДИУМ е противопоказан при пациенти с известна свръхчувствителност към лоперамид хидрохлорид или някое от помощните вещества.
- ◆ ИМОДИУМ не трябва да се използва като първоначална терапия при:
 - пациенти с остра дизентерия, с кръв в изпражненията и висока температура;
 - пациенти с остръ улцерозен колит;
 - пациенти с бактериален ентероколит, причинен от микроорганизми включително салмонела, шигела и комплибактер;
 - пациенти с псевдомемброзен колит, асоцииран с употребата на широкоспектърни антибиотици.

По принцип, ИМОДИУМ не трябва да се използва, когато е необходимо да се избегне потискане на перисталтиката, поради сериозен риск от значими последици, включващи чревна непроходимост, мегаколон и токсичен мегаколон. Приемът на ИМОДИУМ трябва да се преустанови незабавно в случай, че се развие констипация, подуване на корема или чревна непроходимост.

Лечението на диария с ИМОДИУМ е само симптоматично. Винаги, когато е възможно да се установи основната етиология, трябва да се предписва специфична и подходяща (по показания) за нея терапия.

- ◆ Имодиум не трябва да се използва при деца под 5 годишна възраст.

4.4. СПЕЦИАЛНИ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ И ПРЕДПАЗНИ МЕРКИ ПРИ УПОТРЕБА

При пациенти с диария, особено при деца, може да настъпи водно-електролитен дефицит. В такива случаи прилагането на подходяща водно-електролитна заместителна терапия е най-важната мярка. ИМОДИУМ не трябва да се прилага при деца под 12 годишна възраст без лекарско предписание и надзор.

При остра диария, ако не се наблюдава клинично подобрене в рамките на 48 часа, прилагането на ИМОДИУМ трябва да бъде прекратено и на пациентите се препоръчва консултация с лекуващия лекар.

При пациенти със СПИН, лекувани от диария с ИМОДИУМ терапията трябва да се преустанови при най-ранни симптоми на подуване на корема. Съществуват изолирани съобщения на токсичен мегаколон при пациенти, болни от СПИН с инфекциозен колит, причинен от вирусни или бактериални патогени, лекувани с лоперамид хидрохлорид.

Въпреки че няма фармакокинетични данни за пациенти с чернодробно увреждане, ИМОДИУМ трябва да се използва с внимание при такива пациенти, поради редуцирания метаболизъм на първо преминаване. Пациенти с чернодробна дисфункция трябва да се проследяват внимателно за признания на токсичност от страна на централната нервна система (ЦНС).

IMODIUM® – Кратка характеристика на продукта

Не се изиска коригиране на дозата при пациенти с бъбречно заболяване, тъй като по-голяма част от лекарството се метаболизира и неговите метаболити или непроменената част от него се екскретира с фекалиите.

4.5. Взаимодействие с други медицински продукти и други форми на взаимодействие

Неклинични данни показват, че лоперамид представлява Р-гликопротеинов субстрат. Едновременното приложение на лоперамид (единична доза от 16 mg) с квинидин или ритонавир, които са Р-гликопротеинови инхибитори води до 2-3 кратно повишаване на плазмените нива на лоперамид. Клиничното значение на тези фармакокинетични взаимодействия с Р-гликопротеиновите инхибитори, когато лоперамид е приложен в препоръчителните дози (2 mg, до 16 mg максимална дневна доза), не са известни.

4.6. Бременност и кърмене

Въпреки че не е известно лоперамид хидрохлорид да притежава тератогенни или ембриотоксични свойства, е необходимо очакваният терапевтичен ефект да бъде съпоставен с възможния риск, преди прилагане на ИМОДИУМ по време на бременност, особено през първия триместър.

Малки количества лоперамид може да се открият в кърмата. Поради това, употребата на ИМОДИУМ не се препоръчва по време на кърмене.

4.7. Ефекти върху способността за шофиране и работа с машини

По време на лечението с ИМОДИУМ може да се наблюдават умора, виене на свят или сънливост, наред с другите диарийни синдроми. Поради това е препоръчително повишено внимание при шофиране или работа с машини (вж раздел 4.8. "Нежелани лекарствени реакции").

4.8. Нежелани лекарствени реакции

Данни от клинични проучвания:

Съобщените нежелани събития са обобщени независимо от оценката на изследователите за причините.

1). Нежелани събития при пациенти с остра диария:

В таблицата по-долу са представени нежелани събития с честота 1.0% или по-голяма, съобщени при пациенти, приемащи лоперамид поне толкова често, колкото при пациенти, приемащи плацебо:

	Остра диария	
	Лоперамид хидрохлорид	Плацебо
Брой лекувани пациенти	231	236
Стомашно-чревни нежелани събития (%):	2.6%	0.8%
Констипация		

Нежеланите събития с честота 1.0% и по-голяма, съобщавани по-често при пациентите, приемащи плацебо отколкото при тези, приемащи лоперамид хидрохлорид са: сухота в устата, флатуленция, коремни спазми и колики.

IMODIUM® – Кратка характеристика на продукта

2). Нежелани събития при пациенти с хронична диария:

В таблицата по-долу са представени нежелани събития с честота 1.0% или по-голяма, съобщени при пациенти, приемащи лоперамид поне толкова често, колкото при пациенти, приемащи плацебо:

	Хронична диария	
	Лоперамид хидрохлорид	Плацебо
Брой лекувани пациенти	285	277
Стомашно-чревни нежелани събития (%): Констипация	5.3%	0.0%
Централна и периферна нервна система (%): Виене на свят	1.4%	0.7%

Нежеланите събития с честота 1.0% и по-голяма, съобщавани по-често при пациентите, приемащи плацебо отколкото при тези, приемащи лоперамид хидрохлорид са: гадене, повръщане, главоболие, метеоризъм, коремна болка, коремни спазми и колики.

3). Нежелани събития, съобщени от 76 контролирани и неконтролирани проучвания при пациенти с остра и хронична диария:

	Остра диария	Хронична диария	Всички проучвания ^a
Брой лекувани пациенти	1913	1371	3740
Стомашно-чревни нежелани събития (%):			
Гадене	0.7%	3.2%	1.8%
Констипация	1.6%	1.9%	1.7%
Коремни спазми	0.5%	3.0%	1.4%

^aВсички пациенти с остра и хронична диария от всички проучвания, включително и тези, при които нежеланите събития не са били специфични.

Постмаркетингов опит:

Следните съобщени спонтанни нежелани събития са категоризирани по органи и системи, както и по честота въз основа на следната класификация:

Много често (> 1/10)

Често (> 1/100, < 1/10)

Не често (> 1/1 000, < 1/100)

Рядко (> 1/10 000, < 1/1 000)

Много рядко (< 1/10 000), включително изолирани съобщения.

Представената честота отразява съобщените спонтанни нежелани събития по степен и не съответства на действителната честота, наблюдавана по време на клинични проучвания или епидемиологични изследвания.

Кожа и кожни придатъци:

Много рядко: обрив, уртикария и сърбеж.

IMODIUM® – Кратка характеристика на продукта

Съобщава се за изолирани случаи на съдов оток и булозни ерупции, включително синдром на Стивънс-Джонсън, еритема мултиформе и токсична епидермална некролиза при употреба на лоперамид хидрохлорид.

Тялото като цяло:

Съобщава се за изолирани случаи на алергични реакции и понякога за тежки реакции на свръхчувствителност, включително анафилактичен шок и анафилактоидни реакции при употреба на лоперамид хидрохлорид.

Стомашно-чревни нарушения:

Много рядко: коремни болки, илеус, подуване на корема, гадене, констипация, повръщане, мегаколон, включително токсичен мегаколон (вж раздел 4.4. "Специални предупреждения и предпазни мерки при употреба"), флатуленция и диспепсия.

Пикочно-полова система:

Изолирани съобщения за задръжка на урина.

Психиатрични:

Много рядко: сънливост.

Централна и периферна нервна система:

Много рядко: виене на свят.

Много от нежеланите събития, съобщени по време на клинични изследвания и постмаркетингов опит с лоперамид са чести симптоми на протичащия синдром на диария (коремна болка/дискомфорт, гадене, повръщане, сухота в устата, умора, сънливост, виене на свят, констипация и флатуленция). Тези симптоми често е трудно да бъдат различени от нежеланите лекарствени реакции.

4.9. ПРЕДОЗИРАНЕ

Симптоми

В случай на предозиране (включително и предозиране в резултат на чернодробна дисфункция) е възможно да настъпи подтискане функцията на ЦНС (ступор, смущения в координацията, сомнолентност, миоза, мускулна хипертония, респираторна депресия), задръжка на урина и илеус. Децата са по-чувствителни към ефектите върху ЦНС от възрастните.

Лечение

При появя на признания на предозиране, като антидот може да се приложи налоксон. Тъй като продължителността на действие на ИМОДИУМ е по-голяма от тази на налоксон (1-3 часа), може да се приложи повторно лечение с налоксон. Ето защо пациентът следва да бъде под строг контрол най-малко 48 часа за установяване на евентуална депресия на ЦНС.

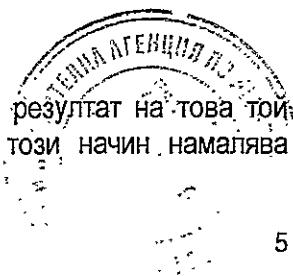
5. ФАРМАКОЛОГИЧНИ ДАННИ

5.1. ФАРМАКОДИНАМИЧНИ СВОЙСТВА

Фармакотерапевтична група: антипукулсиви.

ATC код: A07 DA03

Лоперамид се свързва с опиатните рецептори в чревната стена. В резултат на това той инхибира отделянето на ацетилхолин и простагландини като по този начин намалява

IMODIUM® – Кратка характеристика на продукта

пропулсивната перисталтика и удължава транзитното време през червата. Лоперамид повишава тонуса на аналния сфинктер като така намалява неспособността за задържане и напрежението.

Поради високия си афинитет към чревните рецептори и високата си степен на метаболизиране при първия пасаж през черния дроб, лоперамид почти не достига до системното кръвообращение.

5.2. ФАРМАКО-КИНЕТИЧНИ СВОЙСТВА

Лоперамид се резорбира лесно от червата, но почти напълно се извлича от черния дроб, където се метаболизира, конюгира и отделя посредством жълчния сок.

Времето на полуживот на лоперамид при човека е около 11 часа при диапазон от 9 до 14 часа. Изследванията на разпределението му при пътхове сочат висок афинитет към чревната стена с предпочтение към свързване с рецепторите на наддължния мускулен слой. Елиминирането се осъществява основно чрез оксидативно N-деметилиране, което е и главният метаболитен път на лоперамид. Отделянето на непроменения лоперамид и метаболитите се осъществява предимно чрез изпражненията.

5.3. ПРЕДКЛИНИЧНИ ДАННИ ЗА БЕЗОПАСНОСТ

Токсикологичните изследвания на лоперамид с продължителност 12 месеца при кучета и 18 месеца при пътхове не са показвали друг токсичен ефект, освен известно понижаване на телесното тегло и намалена консумация на храна при дневни дози, по-високи от 5 mg/kg/ден (30 пъти максималното ниво на употреба при хора – МНУХ) и 40 mg/kg/ден (240 пъти МНУХ) съответно. Нивата на нетоксичен ефект (ННТЕ) при тези изследвания са били 1.25 mg/kg/ден (8 пъти МНУХ) и 10 mg/kg/ден (60 пъти МНУХ) съответно при кучета и пътхове. Резултатите от *in vivo* и *in vitro* изследвания, показват, че лоперамид не е геннотоксичен. Не е установен канцерогенен потенциал. При изследвания върху репродуктивността, много високи дози лоперамид (40 mg/kg/ден – 240 пъти МНУХ) увреждат фертилността и оцеляването на ембриона във връзка с токсичността при майката при пътхове. По-ниските дози нямат ефект върху майчиното здраве или това на ембриона и не повлияват пери- и постнаталното развитие.

Само при експозиции, считани за достатъчно по-високи от максималната експозиция при хора са наблюдавани ефекти, които нямат практическо значение за клиничната употреба.

6. ФАРМАЦЕВТИЧНИ ДАННИ

6.1. СПИСЪК НА ПОМОЩНИТЕ ВЕШТВА

Капсули

Lactose, maize starch, talc, magnesium stearate (formulation F10), както и titanium dioxide, yellow ferric oxide, indigotindisulphonate sodium, gelatin, black ferrous oxide, erythrosine sodium.

6.2. ФИЗИКО-ХИМИЧНИ НЕСЪВМЕСТИМОСТИ

Не са известни.

6.3. СРОК НА ГОДНОСТ

5 години.

IMODIUM® – Кратка характеристика на продукта

6.4. СПЕЦИАЛНИ УСЛОВИЯ ЗА СЪХРАНЕНИЕ

Да се съхранява на място, недостъпно за деца.

6.5. ДАННИ ЗА ОПАКОВКАТА

ИМОДИУМ капсули, опаковани в блистери.

7. ПРИТЕЖАТЕЛ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Johnson & Johnson D.O.O.

Šmartinska 140

1000 Ljubljana

Slovenia

8. ПРОИЗВОДИТЕЛИ

Janssen-Cilag, 27100,

Val De Reul – France

9. РЕГИСТРАЦИОНЕН НОМЕР

20010160

10. ДАТА НА ПОСЛЕДНА АКТУАЛИЗАЦИЯ НА ТЕКСТА

м. юни 2006 г.

